

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
1 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Балаца Сергія Валерійовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію щодо **Балаца Сергія Валерійовича** (надалі – Кандидата), який працює суддею Господарського суду м. Києва, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Згідно з досьє, Кандидат упродовж 2012-2016 рр. отримав дохід в 1 440 033 грн., дружина Кандидата – 1 094 472 грн. У досьє Кандидата його близькими особами вказано батька, матір, батька дружини, матір дружини.

Відповідно до даних декларації за 2016 р. (<https://public.nazk.gov.ua/declaration/72f1b207-4370-46ed-9096-8c9d9363fc57>) та досьє, родина Кандидата володіє таким майном:

- 1) земельна ділянка 0.0591 га, набута 28.04.1998 р., м. Хмельницький, Хмельницька область, власник – Кандидат;
- 2) садовий (дачний) будинок 105,80 кв.м, набутий 21.05.2008 р, м. Хмельницький, Хмельницька область, власник - Кандидат;
- 3) земельна ділянка 1.2977 га, набута 07.05.2015р., Чемеровецький район, Хмельницька область, власник - батько дружини;

- 4) земельна ділянка 0.0956 га, набута 06.08.2009р., Кам'янець-Подільський район, Хмельницька область, власник - матір дружини;
- 5) 4 машиномісця 17.9,18.2, 15.7, 20,6 кв.м., набуті у 2016р. власник – Кандидат;
- 6) п'ятикімнатна квартира 189.3 кв.м. у ЖК «Покровский посад», набута 08.07.2014 р., власник – Кандидат;
- 7) 1/3 квартири 51,6 кв.м., набута 30.12.1996р., Хмельницька обл., м. Хмельницький, власник - дружина Кандидата;
- 8) 2/3 квартири 51,6 кв.м., набута 25.12.2012р., Хмельницька обл., м. Хмельницький, власник - матір дружини;
- 9) квартира 62,30 кв.м., м.Київ, набута 02.11.2011р., власник – син;
- 10) квартира 118.6 кв.м., м.Київ, набута 30.10.2013р., перебуває в користуванні Кандидата, власник - матір;
- 11) квартира 66,6 кв.м., Хмельницька обл., м. Хмельницький, власник - батько дружини;
- 12) автомобіль легковий Honda Legend 2008 р.в., вартість на час набуття в тому ж році - 369 785 грн., перебуває у спільній сумісній власності Кандидата та його дружини;
- 13) мотоцикл (мопед) Ducati MS1200MT 2010 р.в., набутий 05.08.2009р, вартість 24437грн., перебуває у спільній сумісній власності Кандидата та його дружини;
- 14) автомобіль INFINITI FX 35 2008 р.в., набутий 13.12.2016р., вартість 300000 грн., перебуває у спільній сумісній власності Кандидата та його дружини;
- 15) кошти, розміщені на банківських рахунках / готівкові кошти 421 288 UAH, 10 000 GBP, 7 204 EUR, 53 010 USD;
- 16) антикварні вироби невідомої Кандидату вартості.

Кандидат та члени родини регулярно декілька разів на рік здійснюють туристичні подорожі за межі України, що також потребує значних витрат.

Від Кандидата на портал Громадської ради доброчесності 06.02.2017 р. та 07.04.2017 р. отримано інформацію, в якій він щодо джерел походження коштів пояснив таке:

«Джерелами походження задекларованих мною активів є мої доходи отримані з 1993 року як заробітна плата, дивіденди, доходи від відчуження цінних паперів, рухомого та нерухомого майна, доходи від адвокатської (1999-2002) та підприємницької (2000-2002) діяльності, суддівська винагорода (з 2003 року), доходи від відчуження рухомого та нерухомого майна, а також доходи моєї дружини (заробітна плата, соціальні виплати) та від підприємницької діяльності. Регулярні витрати на утримання майна складають приблизно від 3 до 8 тисяч гривень на місяць».

Наведене дає підстави дійти висновку про невідповідність способу життя Кандидата та членів його родини задекларованим доходам.

2. На портал Громадської ради доброчесності надійшло повідомлення, в якому зазначено, що 20.03.2013 р. Господарський суд міста Києва у складі головуючого судді Балаца С.В., суддів Баранова Д.О. та Босого В.П. ухвалив рішення (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/30236034>) щодо законності землевідведення під будівництво житлово-офісного комплексу з підземним паркінгом по вул. О.Гончара, 17-23.

Суд під головуванням Балаца фактично визнав, що ділянки, розташовані в буферній зоні Софії Київської і на території пам'ятки археології національного значення «Культурний проширок Міста Ярослава» не є землями історико-культурного призначення і не мають статусу «особливо цінних».

Суд в рішенні акцентував увагу на тому, що прокурором не надано доказів ратифікації Настанов до Конвенції про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини. Водночас, вимога щодо ратифікації Настанов до Конвенції не передбачена ні національним, ні міжнародним законодавством. Ратифікації підлягає лише Конвенція ЮНЕСКО про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини, яка Україною ратифікована. Водночас судом залишено поза увагою, що надання земельних ділянок в буферній зоні собору Святої Софії під будівництво житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом є грубим порушенням ст. 4 Конвенції ЮНЕСКО про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини.

Цитата з публікації:

«При цьому особливої уваги потребує та обставина, що, звертаючись до рішення

Європейського суду з прав людини, яке жодного відношення до охорони об'єктів культурної спадщини не має, судді Господарського суду міста Києва Балац С.В., Баранов Д.О. та Босий В.П. не звернулися до національної судової практики Верховного Суду України, яка мала місце при розгляді питань правомірності землевідведення та нової забудови на території Пейзажної Алеї, Садиби Мурашка, по вул. Стрілецькій, 10/1, на території скверів по вул. Гончара, 1-3 та Гончара, 1-5 та якою чітко встановлено належність земель в межах охоронної зони ансамблю споруд Софії Київської до земель історико-культурного призначення, неможливість їх передачі під забудову та протиправність будівництва у вказаній зоні» (<http://nikorupciji.org/2013/06/22/hto-zahystyt-sofiyu-vid-suddiv-ta-chynovnykiv>).

Громадська рада доброчесності не оцінює законності цього рішення, адже суд з однаковим успіхом міг аргументувати вирішення справи на користь будь-якої зі сторін. Однак Рада переконана, що надання Кандидатом переваги комерційним інтересам забудовника над суспільним інтересом щодо збереження об'єкту всесвітньої культурної спадщини є проявом недоброчесної поведінки Кандидата.

Кандидат розглядав не просто земельний спір, а спір щодо законності виділення земельних ділянок у межах охоронної зони ансамблю споруд Софійського собору для конкретних цілей - будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу з приміщенням громадського призначення та вбудованим паркінгом, що відбувалося без погодження з ЮНЕСКО. Отже, Кандидат не міг не усвідомлювати згубні наслідки свого рішення для пам'ятки культури, за збереження якої держава Україна відповідає не лише перед своїм народом, але й перед усім людством.

З огляду на викладене, Громадська рада доброчесності дійшла висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Додаткова інформація про Кандидата

Окрім відомостей, що покладені в основу цього Висновку, Громадська рада доброчесності направляє до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію, що стосується Кандидата і може бути оцінена за критеріями доброчесності та професійної етики у сукупності з іншими обставинами.

1. На портал надійшла скарга Комітету кредиторів АТ «Градобанк», в якій зазначається, що «суддя Балац С. В. замість прямого виконання названого рішення Конституційного Суду України, як того вимагали ст. 150 Конституції України та ст. ст. 69, 70 Закону

України «Про Конституційний Суд України, у рішенні Господарського суду міста Києва від 25.11.2014 оголошує свій приватний висновок, яким заперечив Рішення Конституційного Суду України від 16.10.2008 № 24-рп/2008: «Тобто, відповідним рішенням {прим. – Конституційного Суду України від 16.10.2008 № 24-рп/2008 } не встановлюється саме спрямованість положень Закону України «Про передачу колекції образотворчого мистецтва Акціонерного товариства «Градобанк» у державну власність» на порушення конституційних прав позивача» (стор. 10 абз. 8) мотивувальної частини рішення Господарського суду міста Києва від 25.11.2014).

Очевидне заперечення суддею Балацем С. В. ключового висновку Конституційного Суду України та таким чином аргументована відмова прийняти рішення Конституційного Суду України як доказ Градобанку в цій справі є фактом заперечення суддею Балацем С. В. обов'язкової сили, остаточності та незмінності Рішення Конституційного Суду України від 16.10.2008 №24-рп/2008, що є прямим порушенням ст. 150 Конституції України та ст. 69 Закону України «Про Конституційний Суд України». Своім рішенням суддя Балац С. В. фактично відмінив настання законних наслідків Рішення Конституційного Суду України від 16.10.2008 № 24-рп/2008, легітимізував незаконний правочин та «узаконив» подальші антиконституційні дії по позбавленню непорушного права приватної власності АТ «Градобанк» на його колекцію образотворчого мистецтва.» (Справа № 5011-36/8485-2012).

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додаток

Звіт реактивної моніторингової місії ІКОМОС для Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО “КИЇВ: Собор Святої Софії з прилеглими монастирськими спорудами, Києво-Печерська Лавра (УКРАЇНА)” від 15-20.04.2013 р.

Координатор

Громадської ради доброчесності